

povzetih iz „Vrtca“. „Predgovor“ razlaga ob kratkem pomen in namen basni in njeno zgodovino. Šolskim knjižnicam so prav primerne; ker jih je nabranih lepo število, rabita jih lahko katehet in učitelj prav koristno. Zato radi opozarjamo na ta književni šopek. *F. Sv.*

Šaljivi Jaka ali zbirka najboljših kratkočasnic za slovensko mladino. Nabral in priredil Anton Kosi, učitelj. II. zvezek. V Ljubljani, 1894. Izdal in založil Janez Giontini. 8°. Str. 72. Cena 24 kr. (Barvana slika je za naslov na platnicah). — Naslov bi poročevalec popravil in rekel rajši: „Zbirka kratkočasnic itd.“ zakaj „najboljših“ naznanja mnogo, in kdo si je v svesti, da je izbral res najboljše stvari. Kdor čita posamezne šaljivice, nahaja tudi manj dobre. Zlasti one so semtertje manjše vrednosti, ki se opirajo na dovtip. V dovtipih se šaljivemu Jaku včasih malo sponese: ni čuda, saj so dobri dovtipi redki kakor zlati denar. Vendar se nam zdi zbirka dobro in pošteno berilo. Želeli bi le, da bi se o častitljivih osebah (n. pr. stariših, na strani osmi: „Slama v glavi“) in stvareh ne priobčevali dovtipi. *F. Sv.*

Venček pravljic in pripovedek. Slovenski mladini spisal Jos. Freuensfeld. Drugi natis. V Ljubljani, 1894. Založil in prodaja Janez Gion-

tini. 8°. Strani 88. (Z barvano sliko.) Cena 20 kr. — Ta „Venček“ smo v prvem natisu že ocenili v lanskem letniku str. 95. Dobro znamenje, da se je oskrbel tako hitro II. natisek (ne natis)!

V delu je rešitev. Poučna povest. Hrvaški spisal Davorin Trstenjak. Prosto poslovenil Božidar Flegerič. V Ljubljani, 1894. Založil in prodaja Janez Giontini. 8°. Str. 128. Cena 30 kr. (Z barvano sliko.) V nekem selu v Pokolpju sta dobila župnik in učitelj jako zanemarjeno ljudstvo. Složno, potrpežljivo in neutrudljivo sta se oba prizadevala tako dolgo, dokler nista ljudij poboljšala in s tem tudi osrečila. To jedro je v obliki povesti, ki ima lepo нравno podlago, še lepši namen in tudi lepo obliko. Da je pripovedovanje krepko in se slika tu pa tam morda preživo, da se kaka stvar manj vjema z istinitim življenjem, to lahko umevamo, ozirajoč se na namen knjige, da je za preprosto ljudstvo. Slovenski prevod je v obče lep; na nekaterih mestih silí vendar preveč izvornik na dan, in je zato kak stavek skoro neumeven. Tudi je tiskovna poprava včasih premalo natančna. Vendar nam je knjiga nenavadno ugajala, bodisi zaradi vsebine, bodisi zaradi zares narodne govornice, ki nam tako živo kaže značaj hrvaškega naroda. *F. Sv.*

Razne stvari.

Kongres krščanskih starinoslovcev v Spletu-Solinu.

(Priobčil Fr. S. Lekše.)

Minulega meseca je umrl v Castelgandolfu v Rimu v 73. letu svoje dobe začetnik in največji svetovni učenjak krščanskega starinoslovja: Gian Battista de Rossi. Okoli njega se je zbralo obilo učencev in učenjakov, kateri so pridno delali v njegovem duhu na starinskem, še zelo malo obdelanem polju po raznih mestih in krajih. Tu se je kopalo in razkopavalo, iskalo in proučevalo tako, da je z leti narastlo veliko gradiva. Obto so pa starinoslovci davno že želeli, da se kje sestanejo ter izmenivši misli povedó svoja mnenja in se pogovoré, kako bi najuspešneje na tem polju dalje delali vsak v svoji stroki. Treba pa je bilo zato izbrati deželo in mesto, katero je bogato na svojih izkopaninah. Poleg Rima pa menda ni v starinah bogatejšega mesta, kakor je stara nadškofovska stolica Salona, današnje Solin, ki leži v svojih ruševinah ne daleč od Spleta, največjega mesta naše južne pokrajine. In tako je Splet-Solin, in ž njima hrvaški narod, doletela velika čast v Evropi, da so se tu glasú evropskega učenjaki zbrali in zborovali od 20. do 23. vel. srpana t. l.: prvi zbor ali mednarodni kongres krščanskih arheologov.

Že leta 1892. se je zbralo na solinskih razvalinah nekoliko krščanskih starinoslovcev. Ti so sklenili sklicati prihodnjega leta omenjeni shod. In da bi bilo vse pripravljeno in, kakor je treba, urejeno, izbrali so odbor šesterih móž, kateri so znani po svojih delih v krščanskem starinoslovju. Omenimo jih: Msgr. Fran Bulić, Ad. Hytrek, dr. Z. Jelić, dr. W. A. Neumann, dr. H. Swoboda in dr. A. de Waal. Ti so vse pripravili, ne ozirajoč se na gmotne troške ali težave. Toda preprečila je kolera kongres, kateri bi bil imel zborovati meseca kimovca minulega leta. Zato se pa ni vse odložilo, ampak preložilo na letos, in lahko rečemo, kolikor poznejši toliko krasnejši je bil shod, kateri bo ostal gotovo neizbrisljiv v spominu vsem, kateri smo se ga udeležili. In da bi po želji velebragega gospoda urednika nekaj zvedeli čitalci „Dom in Svet“-a o njem, podam kratek opis samega zbora: Splet, Solin itd. opisal bom drugikrat z drugimi mesti.

Dné 19. vel. srpana popoldne je prišlo na ladiji mnogo shodnikov; odbor jih je pozdravil in lepo, prav srčno sprejel. Zvečer nato je bila v spletskem gimnaziju pripravljalna seja. Msgr. Fran Bulić, kateri je za spletsko-solinske spomenike to, kar je de Rossi za rimske katakombe, pozdravi vse člane v latinskem jeziku ter poprosi, da si izberejo predsedništvo za shod. Jednoglasno izberejo te-le